

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200238
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418200238.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcov: 1/ P. X. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. O.Y. XX, XXX XX O., 2/ G.. W. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. W. A. XXX/X, XXX XX D., 3/ P. U., H.. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W.P. W. X, XXX XX W., 4/ X. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. W. X, XXX XX W., všetci žalobcovia zastúpení: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovaným: 1/ H. W., A.. XX.XX.XXXX, S. W. T. Ž. XXX, XXX XX T. Ž.T., 2/ CezLes, s.r.o., so sídlom Rudenkova 813/7, 965 01 Žiar nad Hronom, právne zastúpený: JUDr. Lucia Luptáková, advokátka so sídlom Československej armády 198/31, 957 01 Kremnica, IČO: 42 194 881, 3/ Generali Poistovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpený: MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 5.000,- €, žalobcovi 2/ sumu 7.000,- €, žalobcovi 3/ sumu 10.000,- €, žalobcovi 4/ sumu 10.000,- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhých zo žalovaných.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobcu z a m i e t a .

III. Žalobcovi 1/ sa vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy 5.000,- € v rozsahu 100 %, žalobcovi 2/ sa vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy 7.000,- € v rozsahu 100 %, žalobcovi 3/ a 4/ sa vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy 10.000,- € v rozsahu 100 % s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/ sa žalobou doručenou súdu dňa 23.01.2018 prostredníctvom právneho zástupcu domáhali proti žalovaným 1/, 2/ a 3/, náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a to vo výške 15.000,- € pre žalobcu 1/ a 2/ a vo výške 25.000,- € pre žalobcu 3/ a 4/ s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 23.01.2015 v čase 13:37 hod. viedol žalovaný 1/ ako vodič motorové vozidlo zn. Nissan Navara s EČV: N. XXX W. po parkovacej ploche pred objektom potravín COOP Jednota v Bzenici tým spôsobom, že cúval od budovy potravín smerom k hlavnej ceste, pričom si nevšimol chodcov, ktorí prechádzali poza vozidlo, pri cúvaní zachytil chodkyňu P. O., A.. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom W. X, XXX XX W., N. XX.XX.XXXX, ktorá spadla na zem, zostala zakliesnená pod zadným nárazníkom vozidla a s vozidlom zastal až po prejení 2 m, pričom chodkyňa P. O. utrpela

zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice podľahla. Následnou dychovou skúškou analyzátorom dychu ALCOTEST 7410 žalovanému 1/ bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu o koncentrácií 0,16 mg/l. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 20.05.2019 č.k. 1T/82/2015-134 bol žalovaný 1/ uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Na motorové vozidlo bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu so žalovaným 3/, pod č. poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX. V čase dopravnej nehody dňa 23.01.2015 išla P. O. so žalobcom 4/ k lekárovi na kontrolu, avšak domov sa už nevrátila. Len pár metrov od bezpečia domova zomrela na následky zranení, ktoré jej vznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou vo veku nedožitých 85 rokov.

3. Žalobca 4/ bol manželom P. O. s ktorou sa poznal od malička, nakoľko spolu vyrastali v jednej obci. V roku 1952 uzavreli manželstvo z ktorého pochádzajú tri deti. V roku 1954 sa im narodil žalobca 1/, v roku 1955 žalobca 2/ a v roku 1965 žalobkyňa 3/. Žalobca 4/ bol osudový deň s neobohou P. O., spolu kráčali, keď motorové vozidlo pri cúvacom manévri zachytilo neb. P. O. a spôsobilo jej smrteľné zranenia, ktorým zraneniam následne pri prevoze do nemocnice podľahla. S hrôzou a bezmocnosťou vnímal nevhodné správanie vinníka (nadávanie), a vo svojich 87 rokoch nebol schopný pomôcť milovanej osobe. Do dnešného dňa nie je schopný vyrovnáť sa so skutočnosťou, že zostal sám. Táto strata je o to intenzívnejšia, že jeho manželka zabezpečovala bežné úkony v domácnosti, starala sa o neho, sprevádzala ho pri návštevách lekárov. Vo svojom voľnom čase chodili na bohoslužby a do záhrady za odpočinkom. Žalovaný 1/ je vo veci pasívne vecne legitimovaný ako vinník dopravnej nehody a pôvodca neoprávneného zásahu. Žalovaný 2/ je pasívne vecne legitimovaný ako prevádzkovateľ dopravného prostriedku objektívne zodpovedný za škodu a za analogického použitia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka aj za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov. Žalovaný 3/ je vo veci pasívne vecne legitimovaný ako poisťovateľ za použitia eurokonformného výkladu pojmu škoda podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 13 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z.. Svoj žalobný návrh žalobcovia opierajú o ust. § 11 a § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 15 ods. 1 podľa ktorého náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 428 Občianskeho zákonníka a § 429 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia poukázali aj na ustálenú judikatúru a na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 24.10.2013 vo veci C-22/12, M. c/a F. Y. M., „povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy...“ a na uverejnené rozhodnutie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 uverejneného z 31.07.2017 sp.zn. 6MCdo/1/2016 pod č. 61 s právnou vetou „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obetí dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 12.06.2018 k podanej žalobe uviedol, že v prvom rade chce vysloviť úprimnú ľútosť toho čo sa stalo a že svojím nebanlivostným konaním spôsobil stratu blízkej osoby všetkých žalobcov. K žalobcovi 1/, ktorý v petite podanej žaloby sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15.000,- € uviedol, že tento žalobca je synom poškodenej. V súčasnej dobe je už v dôchodkovom veku a vzhľadom na jeho vek je možné predpokladať, že v obci O. žije už mnoho rokov, kde má vlastnú rodinu, vytvorené vlastné rodinné zázemie a s tým súvisiace osobné a citové väzby. Táto obec je od obce W. vzdialená podľa údajov z internetu 127 km. Z uvedeného je prakticky nemožné, aby žalobca 1/ svoju rodinu v okrese Ž. A. M. až tak často navštevoval, ako sa to uvádza v podanej žalobe. Z tohto predpokladá, že jeho citové väzby k blízkej osobe neboli až také silné a jej stratu nevnímal až tak intenzívne, ako to popisuje v žalobe.

Žalobca 2/ sa v petite podanej žaloby domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške taktiež 15.000,- €. Aj ním uplatňovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy považuje za neprimerane vysokú. Taktiež je v dôchodkovom veku, býva v obci Lutíla, okres Ž. A. M., kde má postavený vlastný rodinný dom, v ktorom žije so svojou rodinou cca 30 rokov. Vzdialenosť obce D. od obce W. je 20 km a je zrejmé, že svojich rodičov navštevoval taktiež len sporadicky. Obdobne ako u žalovaného 1/ jeho citové väzby k blízkej osobe neboli až také silné a jej stratu nevnímal až tak intenzívne ako to popisuje v žalobe. Žalobca 3/ sa v petite podanej žaloby domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške

25.000,- €. Aj túto výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy považuje za neprimerane vysokú. S poškodenou bývali síce v jednom rodinnom dome, ale od roku 1983 má založenú vlastnú rodinu a taktiež má vlastné rodinné zázemie a vnútorné citové väzby. Žalobca 4/ sa v petíte podanej žaloby domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 25.000,- €. Bol síce manželom poškodenej, avšak aj vzhľadom na jeho vysoký vek považuje výšku ním uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy za neprimerane vysokú. Po smrti svojej manželky zostal bývať vo svojom rodinnom dome, kde býva aj jeho dcéra s rodinou (žalobkyňa 3/). Nezostal teda úplne sám a z podanej žaloby vyplýva, že je ešte samostatný a nie je odkázaný na pomoc cudzích osôb. Taktiež sa vyjadril aj k osobe poškodenej, ktorá bola vo vysokom veku 85 rokov a jej príbuzní už vzhľadom na jej vek museli byť vnútorne pripravení na to, že túto osobu môžu čoskoro stratiť. Je toho názoru, že výška uplatňovaných finančných nárokov žalobcov nezodpovedá skutočnej nemajetkovej ujme, ktorú pozostalí utrpeli stratou tejto blízkej osoby. Synovia a dcéra poškodenej vzhľadom na ich vek neboli v čase jej smrti priamo odkázaní na jej výchovu a výživu a ani iným spôsobom neboli na osobe poškodenej priamo ekonomicky a ani inak závislí. Záverom uviedol, že je nezamestnaný a aktuálne zaťažovaný dvoma exekúciami, preto jeho osobné a majetkové pomery mu neumožňujú, aby bol reálne schopný záväzky vyplývajúce z rozsudku súdu v uplatňovanom rozsahu plniť.

5. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 12.06.2018 k podanej žalobe uviedol, že nie je v predmetnom spore pasívne vecne legitimovaný. Vlastníkom motorového vozidla Nissan Navara, EČV: N. XXX W. bola leasingová spoločnosť VÚB Leasing, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, s ktorou mala spoločnosť uzavretú lízingovú zmluvu LZC/01/43655. Poistné bolo zahrnuté v leasingových splátkach. Vodič motorového vozidla H. W. - žalovaný 1/ nebol zamestnancom spoločnosti, nikdy pre uvedenú spoločnosť nepracoval, teda spoločnosť nie je pasívne vecne legitimovaná ani podľa ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť škodu nezavinila, neporušila žiadnu právnu povinnosť a teda je vylúčená aj aplikácia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zároveň súdu predložila zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 27.04.2015 uzavretú medzi zmluvnými stranami G.. H. W. a H. W. ako prevodcami 1 a 2, a nadobúdateľom Ing. D. O., na základe ktorej došlo k prevodu obchodných podielov spoločníkov na nového spoločníka G.. D. O., ktorá sa stala jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti.

6. Žalovaný 3/ v písomnom vyjadrení zo dňa 15.06.2018 k podanej žalobe uviedol, že nie je pasívne vecne legitimovaný v predmetnom konaní a že nie je možné odôvodniť nárok žalobcov voči žalovanému 3/ s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-22/12 M., pretože právne závery uvedeného rozhodnutia nie sú aplikovateľné na slovenskú vnútroštátnu právnu úpravu. Odhliadnuc od skutočností, že sa nepovažuje za pasívne vecne legitimovaného v predmetnom spore má za to, že nárok uplatnený žalobcami je voči nemu premlčaný. Ďalej uviedol, že aj keď si žalobcovia vecne uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah súkromného života, formálne ide celkom zjavne o nárok náhrady škody na zdraví podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Uvedené vyplýva aj zo skutočností, že žalobcovia uplatňujú nárok na zaplatenie sumy vo výške spolu 80.000,- € s poukazom na ust. § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení: „na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila“. Podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá“. Z predložených dôkazov a skutkových tvrdení žalobcov je zrejmé, že k dopravnej nehode došlo dňa 23.01.2015 a žaloba žalobcov bola doručená súdu dňa 23.01.2018 a teda po dvojročnej subjektívnej dobe. Vzhľadom na uvedené dôvody a skutočnosti, žalovaný 3/ žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 27.08.2018 uviedol, že žalovaný 1/ nespochybňuje základ nároku žalobcov, iba jeho výšku, ktorú považuje za neprimeranú. Žalobcovia namietajú, že žalovaný 1/ síce spochybňuje kvalitu vzťahov alebo P. O. so žalobcami a dôsledky dopravnej nehody zo dňa 23.01.2015 na život žalobcov, ale žiadnym spôsobom svoje tvrdenia nepreukazuje.

8. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedol, že z hľadiska vzniku zodpovednosti za škodu je irelevantné, či došlo k prevodu obchodného podielu alebo nie, prípadne kto bol v akom časovom období konateľom alebo spoločníkom spoločnosti. Žalovaný 2/ je právnickou osobou so samostatnou právnou spôsobilosťou, spôsobilosťou na právne úkony a deliktuálnou spôsobilosťou. Žalobcovia si

uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovanému 2/ za analogického použitia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. V súvislosti s možnosťou analogického použitia § 427 Občianskeho zákonníka žalobcovia poukazujú na judikatúru NS SR 3Cdo/228/2012: „Ak pripustíme analogické použitie § 420 ods. 2, nemožno pri vymedzení subjektu zodpovedného za zásah do osobnostných práv, ktorý bol spôsobený prevádzkou dopravných prostriedkov vylúčiť ani analogické použitie § 427 tak, ako podľa okolností daného prípadu zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku prevádzkovateľ, vozidla poškodenému, zodpovedá tento prevádzkovateľ aj za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osobe“. Obdobný právny názor je uvedený v judikatúre NS ČR 30 Cdo/814/2003: „Ak k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde prevádzkou dopravného prostriedku podľa § 427, pôjde o osobitnú skupinu zásahov do osobitných práv, a z tohto hľadiska by bolo potrebné vychádzať z tohto, že za nemajetkovú ujmu spôsobenú fyzickej osobe prevádzkou dopravného prostriedku nutne zodpovedá aj prevádzkovateľ. Nemá podstatný význam, či prevádzkovateľ vozidla bol, či nebol vlastným priamym fyzickým pôvodcom zásahu, t.j. pôvodcom mechanizmu, ktorým bol zásah proti osobnostnej sfére spôsobenej fyzickej osobe“. V danom prípade je irelevantné, kto bol v evidencii vozidiel uvedený ako vlastník motorového vozidla, či to bol žalovaný 2/ alebo leasingová spoločnosť. Žalobcovia majú za to, že žalovaný 2/ bol prevádzkovateľom dopravného prostriedku, od čoho odvodzujú jeho pasívnu vecnú legitímáciu. V prípade zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka ide o objektívnu zodpovednosť, kde sa nevyžaduje zavinenie ani protiprávny úkon. Na naplnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu postačuje udalosť vyvolaná osobitnou povahou dopravného prostriedku, resp. dopravy (dopravná nehoda), vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy (zásah do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkeho príbuzného) a príčinná súvislosť medzi danou udalosťou a vznikom škody (v dôsledku vzniku dopravnej nehody došlo k usmrteniu blízkeho príbuzného, čím bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov). Žalobcovia majú za to, že tieto predpoklady boli naplnené. Žalobcovia taktiež majú za to, že nimi požadovaná výška náhrady nemajetkovej ujmy je primeraná a výška náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je v žalobe dostatočne zdôvodnená. Ľudský život je najvyššia hodnota uznávaná spoločnosťou, z pohľadu práva ide o objekt najprísnejšie chránený zákonom. Ide o neodstrániteľný zásah do osobnostných práv, pričom akákoľvek satisfakcia nie je spôsobilá tento škodlivý následok primerane nahradiť, môže iba zmierniť dopady vzniknutej ujmy do osobnostnej sféry žalobcov. Iná forma satisfakcie nemôže byť postačujúca a vyslovenie ľútosti v akejkoľvek forme možno posúdiť len za elementárny prejav slušnosti bez vplyvu na výšku priznanej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy (rozhodnutie NS SR, 5Cdo/265/2009). Žalovaný k vznesenej námietke žalovaného 3/ uvádza, že nemajetková ujma v peniazoch predstavuje právo majetkovej povahy, ktorá sa premlčuje v trojročnej všeobecnej lehote, na čom nič nemení ani skutočnosť, že extenzívnym výkladom pojmu škoda sa nemajetková ujma pod tento pojem zahŕňa. Znamená to teda, že to nie je škoda v pravom slova zmysle, ale stále sa jedná o nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z ust. § 13, ktorá sa len začleňuje pod pojem škoda, čo však neznamená, že by sa mala uplatniť premlčacia doba stanovená v §106 Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade sa jedná o majetkové právo vyplývajúce z ust. § 13 Občianskeho zákonníka, ohľadom ktorého nie je v občianskom zákonníku stanovená iná premlčacia doba ako všeobecná. Neobstojí preto argumentácia žalovaného 2/, že na uplatnené právo žalobcov je potrebné aplikovať § 106 Občianskeho zákonníka, a to s ohľadom na to, že nárok vychádza z práva žalobcov na ochranu osobnosti.

9. Žalobcovia v replike zo dňa 27.08.2018 k vyjadreniu žalovaného 3/ uvádzajú, že v reakcii na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/301/2012 ide o ojedinelé rozhodnutie, ktoré viac - menej iba prevzalo dovtedy známu argumentáciu poisťovní. Najvyšší súd na zasadnutí občianskoprávneho kolégia NS SR prejednával rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.03.2016 pod sp. zn. 3Cdo/301/2012 z 31.06.2016 a návrh na jeho uverejnenie v Zbierke stanovísk NS SR. Výsledok prejednávania publikácie predmetného rozsudku bol taký, že toto rozhodnutie (jeho publikácia) nebolo ani odmietnuté, ale dokonca bolo z rokovania kolégia stiahnuté a len z dôvodov istej miery slušnosti nebolo pristúpené k hlasovaniu o ňom a bolo tak ochránené od odmietnutia publikovania. Opakovane žalobcovia poukazujú na judikatúru NS SR, 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017, v ktorej uviedol „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“.

10. Žalovaný 2/ vo svojej duplike zo dňa 27.09.2018 zotrval na predchádzajúcich svojich tvrdeniach, opätovne uviedol, že žalovaný 2/ nebol prevádzkovateľom motorového vozidla v čase dopravnej nehody,

nebol jeho vlastníkom. Vlastníkom bola leasingová spoločnosť VÚB Leasing, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto súdnom konaní. Žalovaného 1/ nezamestnával, nezveril mu vozidlo na výkon pracovnej ani inej činnosti. Vozidlo bolo požičané žalovanému 1/ na základe výpožičky, pričom žalovaný 1/ užíval vozidlo pre vlastnú potrebu s cieľom zabezpečiť činnosť pre seba. Pokiaľ by teoreticky žalovaný 2/ sa považoval za prevádzkovateľa vozidla, nemožno vyvodiť zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 13 Občianskeho zákonníka, prípadne solidárnu zodpovednosť s iným vodičom, keď analogické použitie ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy. Navrhol, aby súd žalobu žalobcov voči žalovanému 2/ v plnom rozsahu zamietol.

11. Žalovaný 3/ vo svojej duplike zo dňa 01.10.2018 sa nestotožnil s argumentáciou žalobcov obsiahnutou v ich vyjadrení. Je toho názoru, že metódami gramatického, systematického alebo aj teleologického výkladu Zákona o povinnom zmluvnom poistení ako aj Občianskeho zákonníka, možno dospieť k jednoznačnému záveru, že to, že Zákon o povinnom zmluvnom poistení nezahŕňa do rozsahu poistenia poistného krytia povinného zmluvného poistenia nároky pozostalých osôb po obetiach dopravných nehôd na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému 3/ náhradu trov konania.

12. Zástupca žalobcov na pojednávaniach konaných dňa 12.04.2019 a dňa 25.09.2019 uviedol, že žalobcovia preukázali dôvodnosť uplatneného nároku, preukázali samotný neoprávnený zásah do ich práv na súkromný život usmrtením blízkej osoby. Poukázali na pasívnu legitímáciu žalovaného 2/ ako aj na pasívnu legitímáciu žalovaného 3/ ako poisťovateľa dopravného prostriedku. Vo vzťahu k výške uplatnenej nemajetkovej ujmy, táto závisí od úvahy súdu na základe vážnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo. Týmito okolnosťami je dopravná nehoda, a to, že došlo k spáchaniu trestného činu. Závažnosť žalobcovia preukázali svojím výsluchom na pojednávaní. Na jednej strane išlo osobu vyššieho veku, ale na druhej strane išlo o najbližších príbuzných, ktorý mali veľmi blízky vzťah a ktorí následky vzniknutej ujmy pociťujú a prežívajú do dnešného dňa.

13. Právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaniach zotrval na predchádzajúcich svojich prednesoch, že žalovaný 2/ nie je procesne vecne legitimovaný v tomto konaní. V prípade, ak súd posúdi procesnú vecnú legitímáciu žalovaného 2/ a konanie voči nemu nezastaví, navrhol, aby súd prihliadol na neprímeranosť nemajetkovej ujmy, ktorú požadujú žalobcovia a vzhľadom na všetky uvedené kritéria, súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy vychádzal z intenzity vzťahov žalobcov s nebohú. Žalovaný 2/ navrhuje, aby súd zaviazal k plneniu aj žalovaného 3/.

14. Zástupca žalovaného 3/ na pojednávaniach sa taktiež pridŕžoval v plnom rozsahu jeho doterajších písomných vyjadrení, ktoré založil do spisu. Namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, ktorá nie je daná a to ani s poukazom na rozsudok NS SR 6MCdo/1/2016, čo zopakoval aj v rámci písomného podania svojej záverečnej reči zo dňa 10.10.2019.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v dôsledku trestného činu žalovaného 1/ došlo k usmrteniu P. O., naposledy trvale bytom W. X, XXX XX W. - manželky žalobcu 4/ a matky žalobcov 1/ - 3/. Táto skutočnosť nebola sporná, nakoľko bola preukázaná jednoznačne v trestnom konaní, v ktorom rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1T/82/2015-134 zo dňa 20.05.2015 bol žalovaný 1/ právoplatne uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V dôsledku protiprávneho konania žalovaného 1/ P. O., A.. XX.XX.XXXX N. T. XX.XX.XXXX. Predmetný zásah bol neoprávnený, protiprávny, nakoľko žalovaný 1/ pri nehode nerešpektoval ustanovenia zákona o cestnej premávke a následnou dychovou skúškou analyzátorom dychu Alcotest 7410 mu bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu o koncentrácii 0,16 mg/l. Týmto bola preukázaná jeho zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostného práva manžela alebo deti alebo detí, ktorí vystupujú na strane žalobcov a to do ich práva na súkromie a rodinný život s manželkou a matkou. Táto zodpovednosť žalovaného 1/ je zodpovednosťou objektívnou, t.j. zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie a preto na posúdenie veci nemalo vplyv to, že žalovaný 1/ nehodu zaviniel z nedbanlivosti. V zmysle ustálenej judikatúry išlo o neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov, ktoré sú chránené ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to konkrétne do práva na súkromie, ktorého súčasťou je aj rodinný život, ktorý zahŕňa najmä právo fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať vzájomné vzťahy a v ich rámci uplatňovať vlastnú osobnosť. Predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto súd odvodil od ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže

takýto zásah je svojou povahou „trvalý a neodstrániteľný“. Vodič motorového vozidla žalovaný 1/, nebol zamestnancom žalovaného 2/, čo vyplýva i z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žiar nad Hronom zo dňa 06.05.2019 (čl. 228), ako aj z výsluchu brata žalovaného 1/ G.. H. W. ako svedka v rámci trestného konania dňa 12.03.2015 (č.l. 223). Nakoľko žalobcovia sa v konaní domáhajú ochrany osobnosti podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka v spojení s § 13 Občianskeho zákonníka sú v danom prípade aktívne legitimovaní na podanie žaloby.

16. Žalovaný 2/ v konaní tvrdil, že vo veci nie je pasívne legitimovaný, pretože súdna prax nepripúšťa zodpovednosť žalovaného 2/ ako údajného majiteľa vozidla v čase nehody (vlastníkom motorového vozidla bola leasingová spoločnosť VÚB Leasing, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, s ktorou spoločnosťou mal žalovaný 2/ uzavretú zmluvu o lízing nehnuteľných vecí č. 143655 zo dňa 02.07.2012 - č.l. 176) za porušenie práv žalobcov v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade náhrady nemajetkovej ujmy podmienkou priznania jej náhrady v peniazoch je neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby na strane zodpovednostného subjektu. V danom prípade však nemožno hovoriť o žiadnom, či už oprávnenom alebo neoprávnenom zásahu do práv na ochranu osobnosti zo strany žalovaného 2/. Žalovaný 2/ v čase škodovej udalosti predmetné vozidlo neriadil a nedisponoval ním. V konaní žalobcovia nepreukázali a ani netvrdili, že by sa žalovaný 2/ dopustil akéhokoľvek konania, ktoré by neoprávnené zasiahlo do chránených osobnostných práv žalobcov, resp. nebohej. Na tejto skutočnosti nič nemení ani prípadné posúdenie žalovaného 2/ ako prevádzkovateľa motorového vozidla, pretože na určenie zodpovednostného subjektu podľa § 13 Občianskeho zákonníka nie je možné analogické použitie ustanovení o zodpovednosti za majetkovú škodu podľa §420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Subjektom zodpovedným za neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka je vodič - žalovaný 1/. Súbežná aplikácia zodpovednosti za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, nie je možná. Súd na rozdiel od žalovaného 2/ dospel k záveru, že pasívne legitimovaným subjektom tohto konania je popri žalovanom 1/ a 3/ aj žalovaný 2/ ako prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Občiansky zákonník pojem prevádzateľa nevymedzuje a za prevádzateľa možno považovať osobu, ktorá má právnu a súčasne aj faktickú možnosť disponovať s dopravným prostriedkom a organizovane ho užívať. Ide o organizované a dlhodobejšie používanie dopravného prostriedku na účel, na ktorý je dopravný prostriedok určený, pričom užívajúca osoba je oprávnená dopravný prostriedok na tento účel používať. Prevádzkovateľom je najmä vlastník, oprávnený držiteľ alebo nájomca. Zodpovednosť žalovaného 2/ ako nájomcu motorového vozidla, a teda prevádzkovateľa motorového vozidla, je daná ustanovením § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný 2/ bol objektívne zodpovedný za spôsobenie škody udalosťou, ktorou je samotná prevádzka dopravného prostriedku a okolnosti súvisiace s touto prevádzkou. Žalovaný 2/ zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako jeho prevádzateľ, zodpovedá tiež ako prevádzateľ za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Žalobca si vo všeobecnosti môže vybrať, či náhradu nemajetkovej ujmy bude požadovať len od škodcu, ktorým je v tomto prípade žalovaný 1/, resp. aj od prevádzkovateľa motorového vozidla žalovaného 2/, alebo aj od poisťovne v zmysle Zákona o povinnom zmluvnom poistení - žalovaného 3/. Pokiaľ žalobcovia uplatňujú nárok voči všetkým týmto subjektom, ich vzájomný vzťah je taký, že v tom rozsahu, v akom plnil poškodeným jeden z nich, zaniká povinnosť druhých zo žalovaných.

17. Pokiaľ žalovaný 3/ v konaní taktiež tvrdil, že vo veci nie je pasívne legitimovaný, pretože nemajetková ujma nie je krytá z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla súd uvádza, že v čase dopravenej nehody bolo motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda poistené u žalovaného 3/ a teda jeho prevádzkovateľ mal so žalovaným 3/ uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, čo mal súd preukázané so samotnej poisťovnej zmluvy pre PZP uzavretej dňa 02.07.2012 (č.l. 77). S použitím eurokomformného výkladu pojmov „náhrada škody, škoda na zdraví“ v ustanoveniach zák. č. 381/2001 Z.z. (§ 4 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1) a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaní prevádzkou motorových vozidiel sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma, spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnej formy podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať

za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z.. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka podľa názoru súdu spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti žalovaného 3/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa uvedeného zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poistný vzťah bol preukázaný zmluvou pre povinné zmluvné poistenie zo dňa 02.07.2012, č. zmluvy 143655 (čl. 77).

18. K otázke pasívnej legitímácie poisťovne v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy bolo v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 uverejnené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.júla 2017 sp. zn. 6MCdo1/2016 pod č. 61 s právnou vetou: „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv po zostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“. S ohľadom na argumenty žalovaného 3/ súd poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 MCDO 1/2016, 6Cdo 143/2017, 6Cdo 206/2017, 8Cdo 6/2018, unesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/178/2018 zo dňa 29.01.2019, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky pasívnej legitímácie poisťovne v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých obetí dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-22/12 zo dňa 24.10.2013, na uznesenie ÚS SR sp. zn. III.ÚS 646/2015-30 zo dňa 16.12.2015 v ktorom konštatoval, že „hoci Súdny dvor v rozsudku vo veci sp. zn. C-22/12 z 24.10.2013 viac krát zdôraznil, že nie je oprávnený vykladať ustanovenia vnútroštátneho práva, je zjavné, že ako vnútroštátne právo Českej republiky, tak aj vnútroštátne právo Slovenskej republiky prostredníctvom konkrétnych stanovení Občianskeho zákonníka, každému z týchto štátov umožňuje blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla“.

19. S konečnou platnosťou v rámci eurokonformného výkladu zaujal stanovisko ÚS SR vo svojom náleze č. I. ÚS 474/2016-17 zo dňa 17.08.2016, ktorý v tejto súvislosti poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutie sp. zn. I.ÚS 206/2015 z 29.04.2015 a jednoznačne uzavrel túto otázku tak, že pasívna vená legitímácia u žalovaného 3/ - poisťovni je daná pri odškodnení z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Toto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 474/2016-17 zo dňa 17.08.2016 prekonalo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/301/2012, z 31.03.2016, ktoré pri svojom rozhodovaní o náleze mal ústavný súd k dispozícii (str. 6 citovaného uznesenia ústavného súdu).

20. Súd námietku premlčania oboch žalovaných 2/ a 3/ považuje za nedôvodnú. Nemajetková ujma v peniazoch predstavuje právo majetkovej povahy, ktorá sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej lehote, na čom nič nemení ani skutočnosť, že extenzívnym výkladom pojmu škoda sa nemajetková ujma pod tento pojem zahŕňa. Znamená to teda, že to nie je škoda v pravom slova zmysle, ale stále sa jedná o nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, ktorá sa len začleňuje pod pojem škoda, čo však neznamená, že by mala sa uplatniť premlčacia doba stanovená v § 106 Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade sa jedná o majetkové právo vyplývajúce z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. Pri aplikácii ust. § 101 Občianskeho zákonníka a pri všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, posledným dňom ktorým by žalobcom patrilo právo je deň nasledujúci po tom, čo zomrela P. O. (zomr. XX.XX.XXXX - úmrtý list č.l. 10) dňa XX.XX.XXXX. Pokiaľ zo strany žalobcov 1/ - 4/ bol nárok uplatnený v žalobnom návrhu a doručený súdu dňa 23.01.2018, súd považuje nárok s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania za uplatnený v lehote, nakoľko k podaniu žaloby došlo v zákonnej lehote 3 rokov.

21. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, táto je závislá od voľnej úvahy súdu s prihliadnutím na preukázaný skutkový stav, preukázané skutočnosti uvádzané žalobcami. V prípade uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu túto rozlíšil s prihliadnutím k ich vzťahu k nebohej P. O., kedy manželovi nebohej priznal sumu 10.000,- €, dcére nebohej - žalobca 3/ sumu 10.000,- €, synovi nebohej - žalobca 1/ sumu 5.000,- € a synovi nebohej - žalobca 2/ sumu 7.000,- €, ktorá suma zodpovedá ujme utrpenej zo strany blízkeho človeka ako i intenzite a zásahu do práv na súkromie a rodinný život. Určenie výšky takéhoto nároku je značne obtiažne a výška takejto náhrady podľa úvahy podlieha aj určitému

hodnoteniu, ktoré môže byť rôznymi pohľadmi hodnotené rozdielne, ale základom úvahy je zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného nároku. V danej veci súd prihliadol na to, že pri dopravnej nehode došlo usmrtením manželky a matky žalobcov k úplnému znemožneniu naďalej naplňovať vzťah ako rodiča a dieťaťa, tak aj vzťah manželky. Z výpovede žalobcov bolo možno ustáliť, že deň nehody bol pre nich najhorší, najsmutnejší a najbolestivejší v ich životoch. Nebohá P. O. v deň svojej smrti išla so žalobcom 4/ - manželom k lekárovi na kontrolu, avšak domov sa už nevrátila. Len pár metrov od bezpečia domova zomrela na následky zranení, ktoré jej vznikli v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou vo veku 85 rokov. Žalobca 4/ žil v manželstve s nebohú od roku 1952, kedy uzavreli manželstvo, teda viac než 60 rokov. Počas manželstva sa im narodili 3 deti. Žalobcovi manželka chýba nie len pre starostlivosť, ktorú mu každodenne poskytovala, ale aj pri spoločnom trávení voľného času. Manžel tým stratil možnosť viesť s nebohú manželkou osobný, rodinný život, vychovávať spoločne vnúčatá. Strata manželky je pre žalobcu o to intenzívnejšia, že nebohá manželka zabezpečovala bežné úkony v domácnosti, starala sa o žalobcu, sprevádzala ho pri návštevách lekárov. Vo svojom voľnom čase chodili na bohoslužby a do záhrady za odpočinkom. Nebohá manželka žalobcovi 4/ chýba nie len pre starostlivosť, ktorú mu každodenne poskytovala, ale aj pri spoločnom trávení voľného času. Žalobca 1/ bol najstarším synom P. O., ktorý ako vyplýva z jeho výpovede na pojednávaní dňa 12.04.2019 (č.l. 205) sa vo večerných hodinách dozvedel o smrti svojej matky. Za matkou dochádzal z mesta svojho bydliska obce O., vzdialeného cca 127 km od jej obydľia na rodinné oslavy, pravidelne sa navštevovali asi raz za mesiac. Vzťah k matke mal pekný, matka bola nábožensky založená, milovala všetky tri deti, zbožňovala svoje vnúčatá a v tom čase aj pravnúčatá. Týmto činom jej bolo znemožnené tešiť sa z lásky svojich pravnúčat a vnúčat. Z výpovede detí nebohej vyplýva, že ich otec po smrti matky sa v podstate zložil, je potrebné mu venovať značnú pozornosť. V súčasnosti je imobilný. Pred smrťou matky ich otec - žalobca 4/ riešil spoločne s ňou návštevy u lekára, návštevy kostola, nákupy v obchode, čo v súčasnosti musí všetko za nebohú matku riešiť ich sestra - žalobca 3/, ktorá je v podstate najviac dotknutá úmrtím ich matky. Ich otca nemôžu nechať samotného, len maximálne na niekoľko hodín, pretože ho musí dennodenne ošetrovať. Ich sestra - žalobca 3/ je najmladším dieťaťom, medzi bratmi je 10 a 11 rokov rozdiel. Po sobáši v roku 1894 zostala spolu s manželom bývať s rodičmi v ich rodičovskom dome, kde si prerobili bytovú jednotku. Život sa jej po tejto udalosti zmenil v tom, že o žalobcu 4/ - otca sa na miesto nebohej matky musela starať sama a začať ho opatrovať. Z tohto dôvodu už nechodievala s manželom na dovolenky. Ich matka napriek nedožitému veku 85 rokov bola pred nehodou vitálna žena, ktorá si robila veci sama, hygienu, varila, chodila na nákupy, bežne si poupratovala byt. Veľké upratovanie jej pomáhala vykonávať dcéra - žalobca 3/, ktorá mala v rodinnom dome vytvorený samostatný byt. V neposlednom rade sa ich nebohá matka podieľala aj na starostlivosti o svoje vnúčatá. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy prihliadol na príbuzenský vzťah, intenzitu a rozsah zásahu do práva na súkromný a rodinný život žalobcov. V rámci úvahy o výške náhrady zohľadnil súkromné a rodinné väzby do ktorých bolo závažným spôsobom zasiahnuté, pričom následky sú trvalého charakteru, neodstrániteľné a nenapraviteľné. Za primerané súd považoval priznať náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ sumu 5.000,- €, žalobcovi 2/ sumu 7.000,- €, žalobcovi 3/ 10.000,- a žalobcovi 4/ sumu 10.000,- €. Výška nemajetkovej ujmy takto stanovená by mala zodpovedať všetkým citovaným zákonným ustanoveniam a bola uvedená úvaha súdu na spravodlivom základe. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcov zamietol.

22. Právo žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy voči žalovaným 1/ - 3/ vzniklo z rozličných právnych bodov, preto nejde o žalovaných o spoločný záväzok (solidaritu) podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto nebolo rozhodnuté o povinnosti nahradiť priznanú nemajetkovú ujmu žalobcom spoločne a nerozdielne. Súd rozhodol tak, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných v rozsahu tohto plnenia zaniká povinnosť plnenia druhých žalovaných. Návrh žalovaného 2/ na vykonanie dokazovania výsluchom svedka G.. H. W., bývalého spoločníka a konateľa žalovaného 2/, svedka H. W., bývalého spoločníka a svedka H. F. k okolnostiam nehody nevykonali. Išlo by o dokazovanie nad rámec dokazovania potrebného pre účely tohto súdneho konania, v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. (G.. H. W. a H. W. boli vypočutí v rámci trestného konania, ktoré výsluchy sú súčasťou spisu).

23. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobcovia boli v konaní plne procesne úspešní, čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcom náhradu trov konania z prisúdenej sumy avšak v plnej výške. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.